

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti

NEDĚLNÍČEK

MŠE SVATÁ S DĚTMI

Neděle 23. února v 10. hodin
v kostele sv. Martina v Dolním Benešově

Březen 2025 (15. ročník)

Mše sv. s dětmi 23. 2. 2025 V 10 hodin

Kurz pro lektory v Kravařích 8. 2. 2025

SLŮVKO FARÁŘE

NESOUČÍ SE SLOVO

Vážení farníci,
rád bych se s vámi podělil o jednu radost, která mi vstoupila do života před pár týdny. Bylo to na tzv. kněžské konferenci v Hlučíně, kde se v průměru jednou za dva měsíce setkávají všichni kněží Hlučínského děkanátu, aby probrali nejrůznější věci, týkající se naší diecéze, našeho děkanátu či života našich farností. Duchovní správce z kravařské farnosti požádal o slovo a sdělil nám, že chystá kratičký kurz nebo spíše setkání pro farníky, kteří v kostele čtou Boží slovo. Že k tomu pozval osobu, která má co říci jak k technice čtení, tak i k jiným praktickým okolnostem, které se čtenářů týkají nebo týkat mohou.

První věc, která mě napadla poté, co sdělil, že to bude kapacitně omezené, byla – musím tam nějak propašovat zástupce z naší farnosti (primárně to totiž bylo nachystané pro kravařské). To jsem ale ještě netušil, že se tam někteří propašují sami, takže Dolní Benešov měl na minikurzíku celkem tři farníky (moje maličkost se tam propašovala z pozice děkana, takže jsem se oficiálně přihlašovat nemusel – alespoň v něčem má tato funkce své výhody).

A pak už nastala doba, kdy se celkem asi patnáct účastníků sešlo v Malém sále u fary v Kravařích, a zaposlouchali se do praktických poznámek hostujícího lektora. Hodina a půl teorie, oživována i humornými vsuvkami lektora a pak více než hodina praktického čtení staro i novozákonních textů v kostele sv. Bartoloměje. Musím přiznat, že pro mne samotného byly mnohé poznámky důležitým oživením pro službu se slovem božím. Při praktickém čtení textů jsem si postupně prošel celý kravařský kostel a s potěchou zjišťoval, že opravdu na každém místě v chrámě bylo výborně slyšet čtené slovo.

Tento počín byl nejen pro mě velkým obohacením, a proto se budu snažit po skoro deseti letech připravit takovýto kurz i v naší farnosti.

Asi by něco podobného potřebovali nejen farníci, kteří jsou ochotni nám Boží slovo předčítat, a tak jít „s kůží na trh“, ale pravděpodobně i další osoby, např. veřejně činné. Ale to už je jiná kapitola... PKF

JUBILEJNÍ ROK PŘINÁŠÍ DĚKANÁTNÍ **DNY NADĚJE**

Diecéze – Děkanátní dny naděje se uskuteční o prvních pátcích v měsíci v šesti Jubilejních chrámech naší diecéze. Budou příležitostí k setkání mezi farnostmi i modlitbě a diskuzi s biskupem Martinem.

Svatý rok 2025 vybízí k putování a jedním z cílů mohou být i Jubilejní chrámy diecéze. Právě ony mají být podle papeže Františka místy, „kde se lidé mohou dotknout naděje“. „Svaté brány v Římě se zdají být daleko, ale milostí Jubilejního roku se můžeme dotknout i v naší diecézi. Budu rád, když se na děkanátní pouť vypravíte se svou farností a nabídnete třeba společnou cestu těm, kdo se sami nevypraví," zve biskup Martin David.

Děkanátní poutě jsou v plánu v šesti termínech. Nejprve 4. dubna poutníci z děkanátů Opava a Hlučín zavítají do opavské konkatedrály, 2. května se pak na pouť vydají věřící z bíloveckého a novojičínského děkanátu, a to do Fulneku. Pátek 6. června pak pozve na cestu farníky z Jesenicka: na Maria Hilf. Po prázdninách (5. září) se děkanáty Místek a Ostrava setkají v ostravské katedrále, 3. října se na Cvilíně sejdou lidé z Bruntálska a Krnovska. Posledním Děkanátním dnem naděje bude 7. listopad v Českém Těšíně pro děkanáty Karviná a Frýdek. Ať už se lidé vypraví na kterékoliv z míst, čeká je podobně strukturovaný program.

V 16 hodin začne v Jubilejním chrámu adorace s možností slavit svátost smíření. V 17 hodin některý z děkanů připraví katechezi o smíření a v 17:30 se účastníci pomodlí růženec. Od 18 hodin pak následuje mše sv. s biskupem Martinem, který bude po bohoslužbě s poutníky pokračovat diskuzí. Jiný harmonogram bude mít pouze pouť jesenického děkanátu na Maria Hilf 6. června, kde setkání začne křížovou cestou.

O.Elbel, ved.tisk.odboru BOO

Nitky minulosti aneb stalo se před deseti lety v naší farnosti

BŘEZEN 2015 - stručný výňatek z kroniky farnosti

Jedna z drobných aktivit postní doby pro farníky je tzv. **Postní almužna** – odkládání drobných finančních prostředků, které člověk ušetří tím, že si něco odřekne. Letošní Postní almužna vynesla celkem 3718,- Kč a účel využití se odložil o rok. Touto aktivitou se na konci postní doby v roce 2014 sešlo celkem 4790,- Kč, které se souhlasem Farní rady byly předány Azylovému domu v Opavě a byly použity na opravu jejich farmy ve Strahovicích.

Součástí letošní postní doby byla také Postní duchovní obnova „Zločin a trest“, která byla v pátek 6. března večer v kostele sv. Martina. Vedlo ji společenství Zacheus z Hati.

Sdílet své zkušenosti a oživit si znovu některé náročné pasáže čtených biblických textů při bohoslužbách mohli v sobotu 21. března naši lektori při společném vzdělávacím setkání.

V pátek 13. března papež František oznámil slavení nového mimořádného Svatého roku. Slavnostní vyhlášení jubilea, které papež zahájil přečtením BULY, se konalo u Svaté brány vatikánské baziliky v Neděli Božího milosrdenství 12. dubna 2015. Jubileum milosrdenství bylo zahájeno otevřením Svaté brány ve vatikánské bazilice během slavnosti Neposkvrněného početí Panny Marie dne 8. prosince 2015 a bylo zakončeno 20. listopadu 2016. Svaté brány se nachází ve čtyřech římských bazilikách a bývají otevřené pouze během Svatých roků. V jinou dobu jsou zazděné.

Jubilejní rok byl ve Starém zákoně vyhlašován každých padesát let – byl to velký rok osvobození, tzv. jubileum. „*Dáš ryčně troubit na polnici v celé vaší zemi. Padesátý rok posvětíte a vyhlásíte v zemi svobodu všem jejím obyvatelům. Bude to pro vás léto milostivé, kdy se každý vrátí ke svému vlastnictví a všichni se vrátí ke své čeledi. Padesátý rok vám bude létem milostivým. Nebudete v něm sít ani sklízet, co samo vyrostе, ani sbírat hrozny z neobdělávaných vinic. Je to léto milostivé. Budete je mít za svaté. Smíte jíst z pole, co se urodí.*“ (Lv 25,9.12)

Katolická církev započala tradici Svatých roků za papeže Bonifáce VIII. v roce 1300. Tehdy bylo stanoveno jejich konání jednou za sto let. Od roku 1475 bylo řádné jubileum vyhlašováno každých 25 let, aby jej mohly prožít všechny generace. Poslední Svatý rok proběhl v roce 2000. Církev dala starozákonnímu jubileu nový duchovní význam. Milosrdný rok spočívá v odpuštění, jež je nabídnuto všem a v možnosti obnovit vztah s Bohem i s ostatními lidmi. Skrze nové jubileum chtěl papež František postavit do centra pozornosti milosrdenství Boha, který zve lidi k návratu k sobě.

Připravila: av

SVĚTEC MĚSÍCE

Sv. Heribert

Připomínka	16. března
Postavení:	arcibiskup
Úmrtí:	1021
Patron	Deutzu (v dnešním Kolíně nad Rýnem), Německa, vyzván jako přímlovce za dešť
Atributy:	Deutzu a přímlovce za dešť

ŽIVOTOPIS

Pocházel ze šlechtické rodiny v dnešním Německu. Studoval v benediktinském opatství a stal se kancléřem pro Itálii v roce 994 a r. 998 kancléřem pro území dnešního Německa. Byl poradcem a průvodcem císaře Oty III. Od r. 995 byl knězem a r. 999 přijal biskupské svěcení a arcibiskupský úřad v Kolíně nad Rýnem, který zastával s pověstí svatosti. Nebyl však ušetřen ani pomluv, jimž zprvu věřil i Jindřich II. Heribert mohl žít v blahobytu, ale byl opravdovým pastýřem a pomocníkem ubohých, kterým ulevoval v mravní i v hmotné bídě až do své smrti.

ŠEL CESTOU, NA KTEROU BYL POVOLÁN

Narodil se ve Wormsu kolem r. 970 jako syn hraběte Huga. Po studiích na biskupské škole v rodišti absolvoval vyšší studia v klášteře Gorze v Lotrinsku, kde zatoužil po řeholním životě a nerad se na otcovo přání vracel do Wormsu. Tam si biskup Hildebald všiml jeho vloh a ctností a učinil ho proboštem kapitulního chrámu. Jeho moudrost nezůstala utajena a císař Ota III. ho ustanovil kancléřem pro Itálii. Bylo mu tehdy asi 24 let. O rok později, r. 995, přijal kněžské svěcení a roku 998 se stal kancléřem i pro území dnešního Německa.

Již záhy po vysvěcení mu císař nabízel Vircpurské biskupství, které z pokory odmítl a zůstal v doprovodu císaře. Když se však r. 999 uvolnilo v Kolíně arcibiskupství a lid se nemohl na volbě arcibiskupa sjednotit, byl navržen proboštem Veselínem jako muž podle Srdce Ježíšova, byl zvolen a volbu přijal. Předpokládal, že své síly přenese ze státní služby do služeb Církve a Božího království.

V Beneventu přijal biskupské svěcení a v Římě pallium jako arcibiskupský odznak od papeže Silvestra II. O Štědrém dnu se pak konal jeho příjezd do Kolína. Na pokraji města sestoupil, v prostém rouchu a bos vešel do hlavního chrámu. Svou pokorou a laskavostí dával duším potřebnou podporu a s neokázalou horlivostí se ujal řízení arcidiecéze.

Stále prý nosil kolem pasu provaz kajících a mínil ty, kteří chtěli konat ze strachu před koncem světa příliš tvrdé způsoby pokání. Kolínská arcidiecéze v něm dostala otce chudých, ochránce utlačovaných a velmi dobrého apoštola, který po arcidiecézi konal apoštolské cesty, seznamoval se s potřebami svých oveček a zřizoval čeho bylo pro rozkvět náboženského života zapotřebí.

V roce 1001 jej císař Ota přiměl, aby s ním cestoval do Říma. V lednu císař onemocněl a zemřel v Paterně u Viterba.

Heribert s jeho tělem odjel do Němec a pohřbil ho v Cáchách. V té době byla v Porýní neúroda a hlad. Heribert chudým hned začal zajišťovat životní potřeby a zřizoval i nemocnice.

Podle legendy se v nejvyšší nouzi v prosebném procesí obrátil k Bohu o pomoca vyprosil déšť.

Na jeho přímlovu se prý uzdravili i někteří nemocní. V dalším roce, když již byla úroda, vyplnil poslední vůli císaře a za jeho spásu vystavěl klášter v Deutzu.

Nový císař Jindřich II. uvěřil arcibiskupovým nepřátelům a pomlouvačům obviň-

ujícím arcibiskupa z nevěrnosti. Heribert věděl, o koho se jedná, ale maje čisté svědomí snášel křivdu a mlčel. Mlčením ukázal svou velikost. Mlčením snášet protivenství je cesta tichých, kteří jsou blahoslaveni. Apoštol Jakub přirovnal jazyk k ohni, podpálenému pekelným plamenem (srov. Jak 3,6), a tím poukázal na zlo, které může být jazykem způsobeno. Jindřich II. později uznal svůj omyl a Heriberta za to, že věřil pomluvám, odprosil. Heribert při poslední cestě po arcidiecézi v Neusse vážně onemocněl, byl převezen do Kolína a před oltářem sv. Kříže zemřel.

HERBÁŘ NEDĚLNÍČKU

ČESNEK KUCHYŇSKÝ

Allium sativum

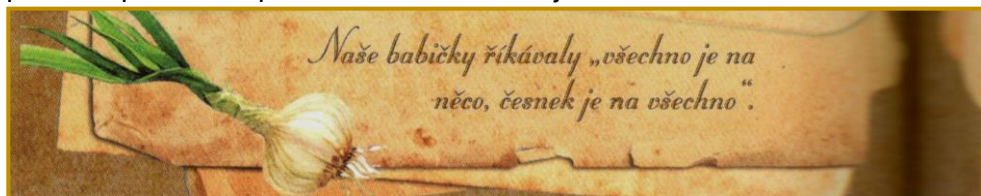
***Jak jsi krásná, přítelkyně moje,
oči tvé jsou holubice pod závojem.
Kvítečko se ukazuje po zemi,
čas prozpěvování přišel.***

Vytrvalé mrazuvzdorné rostlině vysoké 60 až 100 centimetrů a dlouhými asi jeden centimetr širokými šedozelenými listy se říká lidově dryják, luček nebo knobloch. Kvete od června do srpna, květ je složen z drobných nazelenalých až růžově bílých květů do kulového okolíku. Jeho cibule je složena z jednotlivých rozdělených dílků – stroužků. Odrůdy vysazované na jaře mají kratší vegetační období, dobře se skladují a bývají odolnější vůči houbovým chorobám. Pěstuje se jako zahradní i polní rostlina v řadě odrůd na slunných, teplých, vzdušných místech, v hluboké písčitohlinité půdě s dostatkem humusu. Množí se vegetativně na jaře nebo na podzim vysazováním stroužků. Nesnáší zamokření a dusíkatá hnojiva.

Sklízí se dříve, než se cibule začínají rozpadat. Zbaví se natě a suší se pak na vzdušných suchých místech svázané a spletené do copů. Česnek je považován za přírodní antibiotikum, využívá se při infekčních onemocněních trávicího ústrojí. Snižuje vysoký krevní tlak rozšiřuje cévy a zpomaluje srdečné rytmus. Lidové léčení doporučuje užívání při černém kašli, ekzémech a při paradentóze. Dva až tři stroužky jsou dostatečnou denní dávkou při žaludečních a střevních obtížích, nechutenství, bronchitidě, hypertenzi, ateroskleróze i jako prevence. Pěstovaný mezi ostatním i rostlinami odpuzuje škůdce, zejména mšice. Česnek je výrazná pochutina, která se uplatňuje v každé kuchyni jako koření. Měl by být skladován na tmavém chladném a suchém místě. Při tepelné úpravě se nesmí připálit, dostal by pak hořkou štiplavou chuť a zkazil by celý pokrm. Krájí se nebo lisuje až těsně před použitím. Někdy se tře se solí.

Je nepominutelným prostředkem při léčbě kosmetických problémů, pomáhá při akné a padání vlasů, odstraňuje kuří oka.

*Naše babičky říkávaly „všechno je na
něco, česnek je na všechno“.*

Akné: Z oloupaného stroužku vylisujeme šťávu, vřídky potřeme a necháme působit 20 minut a poté důkladně opláchneme.

Bradavice, kuří oka, opary a plísň: Oloupané stroužky česneku rozmačkáme, položíme na postižené místo, převážeme a necháme působit po dobu několika hodin. Osvědčily se i nakrájené plátky přelepené leukoplastí.

Česnekový elixír mládí.

350 g česneku, 20 g
lékárenského lihu

Česnek rozebereme na stroužky, oloupeme, vylisujeme a ve skleněné nebo porcelánové nádobě zalijeme lihem.

Nádobu dobře uzavřeme a na 10 až čtrnáct dní uložíme na chladné tmavé místo.

Poté tinkturu přecedíme přes plátýnko a v uzavřené nádobě skladujeme v chladu a temnu.

Užívá se po kapkách, v troše mléka: první den ráno 1 kapka v poledne dvě kapky a večer tři, druhý den ráno 4 kapky v poledne 5 a večer 6. Stejným způsobem

pokračujeme až do pátého dne, který končí 15 kapkami večer. Šestý den ráno začínáme 15 kapkami a poté množství ubíráme po jedné kapce. Dále se užívá 15 kapek 3x denně, dokud nespotřebujeme zbylé množství.

Česneková tinktura pročišťuje organismus a zlepšuje látkovou výměnu, zpevňuje cévy, zlepšuje zrak a preventivně pomáhá proti bolestem hlavy. A migrénám.

Proti intenzivnímu aroma stačí rozkousat pár kávových zrněk nebo petrželovou nať, pomůže i sklenka mléka nebo jablko.

Čerpáno z knihy Kláry Trnkové „**Tříkrát tučet zázračných bylin**“.

Vydalo nakladatelství: STUDIO trnka s.r.o. v Praze roku 2015.

Mnoho krásně ilustrovaných knih, také knih pro děti si můžete objednat na www.studiotrnka.cz

Připravila Marie Ohrálová

ROZPIS ÚKLIDU V KOSTELE SV. MARTINA – zima / jaro 2025

08.02.: GARGOŠOVÁ Šárka
HANKEOVÁ Martina
VITÁSKOVÁ Pavla
GEBAUEROVÁ Monika
PAVLÍKOVÁ Karin
DUMBROVSKÁ Karla

15.02.: ŠTADLEROVÁ Krista
ŠVANČAROVÁ Brigita
HUDECZKOVÁ Monika
PRCHALOVÁ Jana
REJOVÁ Růžena
PLZÁKOVÁ Lenka
HEINOVÁ Marie

22.02.: HARAZIMOVÁ Karin
HLUBKOVÁ Eva
LIŠKOVÁ Lenka
TILLECZKOVÁ Hana
VAVŘÍNKOVÁ Iveta
BARÁNKOVÁ Monika

01.03.: PRCHALOVÁ Irena
MURCKOVÁ Miluše
RADOŠOVSKÁ Ilona
ČERNÁ Anna
+ ještě jedna pomocnice

08.03.: THIEMLOVÁ Marcela
MUSÁLKOVÁ Jana
SPÁČILOVÁ Barbora
GASSMANOVÁ Blanka
ZLOTÁ Helena
NĚMCOVÁ Marie

15.03.: KOLMAJEROVÁ Vladimíra
KOLAŘÍKOVÁ Hana
TULACHOVÁ Jiřina
LELLKOVÁ Zdeňka
ŠENKYPLOVÁ Eva
NĚMCOVÁ Helena

22.03.: ŠEBESTÍKOVÁ Krista
PORUBOVÁ Helena
DIEHLOVÁ Liana
SABAŠOVÁ Anna
THIEMLOVÁ Anna
KUPKOVÁ Anna

29.03.: BILÍKOVÁ Marcela
SCHMIEDHAMEROVÁ Marcela
PAVLENKOVÁ Hana
FAIKOVÁ Jana
FAIKOVÁ Renáta

05.04.: VOJVODOVÁ Karla
POSTULKOVÁ Magdaléna
KOCUROVÁ Růžena
DEMBKOVÁ Květa
FUCHSOVÁ Anna
HALFAROVÁ Kristina

12.04.: KUBÍKOVÁ Terezie
KUCHAŘOVÁ Lucie
KUBÍKOVÁ Michaela
JANEČKOVÁ Magda
JANEČKOVÁ Julie
HOLEČKOVÁ Jana
KARASOVÁ Eva

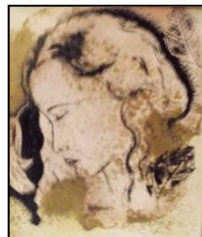
18.04.: MOHYLOVÁ Eva
PAVLENKOVÁ Dagmar
VAVŘÍNKOVÁ Ludmila
ONDERKOVÁ Alena
BENEŠOVÁ Eva

26.04.: BEKOVÁ Zuzana
ŠIMŠOVÁ Lucie
KRZYWOŇOVÁ Martina
KRETTKOVÁ Romana
DIHLOVÁ Renáta
LECIÁNOVÁ Hana

NEDĚLNÍ POVÍDKA

STARÝ PŘÍBĚH

„Jsou příběhy, které se nás dotknou,“
vyprávěl K.M. „a my si ten dotyk
neseme v duši jako velký dar...“

Můj přítel se rozhodoval mezi dvěma dívkami, které jej milovaly, mezi jednou, která byla bohatá, a druhou, která byla chudá. Ta první měla otce řezníka, a šikovného, bydlela v krásné vile, a ta druhá byla chudá, sirotek, žila v dětském domově.

Studovali jsme tehdy na filozofické fakultě, a tak by se zdálo, že přítel, filozof, se bude ve svém životě orientovat. Jenže něco jiného je vědět, co bychom měli udělat, a něco jiného bývá to, pro co se rozhodneme.

Tu chudou dívku – krásnou – měl přítel velmi rád a ta druhá měla velmi ráda jeho. Přítel byl čestný člověk, a tak byl na vážkách.

První dívku brával na koncerty, zpravidla když dostal stipendium a měl trochu peněz, a ta druhá naopak zváněla jej na oslavy svých rodičů.

„Člověče, já jsem vůl,“ řekl mi přítel, když přišel z oslavy u bohaté dívky a vyprávěl mi o přepychu, který v té vile nalezl, líčil mi, jak by si žil, kdyby si onu dívku vzal.

Váhal.

Cosí jej přitahovalo k té chudé dívce, cosí jej přitahovalo k bohatství té druhé dívky a on se stále nemohl rozhodnout.

Je mnoho těch, kteří by se nerozmýšleli a užívali výhod, jaké přinášejí obě dvě milující dívky, přítel byl však, jak jsem už jednou řekl gentleman. A když se člověk narodí jako gentleman, už se toho nezbaví.

A tak byl ve velmi trapném postavení: věděl, že pokud se rozhodne pro jednu z nich, ztratí výhody, které by měl v tom druhém svazku.

Já i on jsme měli společný pokoj na koleji, a tak jsem byl svědkem jeho váhání a výčitek svědomí. Když si vyrazil s tou první, vracel se celý proměněný, šťastný a uvolněný, když si vyšel s tou druhou, která mu často telefonovala a jezdila s ním ke koleji ve své limuzíně, vracel se zamyšlený.

Věděl, že když se rozhodne pro tu druhou, zbaví se finančních starostí a nebude muset vydělávat na to, na co bude muset s tou druhou, na byt a nábytek a tak dál. A tak mu vlastně přibude tolik možností, které ta první, ta, kterou by si vzal radši, odsekne od jeho života...

Jenže věděl, že se bude muset vzdát toho, čeho se vzdát nechce „Kdybych byl děvkař, měl bych to jednoduchý, proč jen jsem se nemohl narodit jako děvkař,“ říkával mi, když jsme spolu o jeho rozhodnutí, které mělo brzy nastat, dumávali na koleji.

Okna naší koleje vedla na hřbitov, a to v příteli probouzelo hloubavost.

Věděl, že když se rozhodne pro tu druhou, ztratí lásku a získá možnosti, když se rozhodne pro lásku, ztratí možnosti, obojí se mu zdálo nesnesitelné.

A věděl...

Když se rozhodne, nepůjde ono rozhodnutí vzít v žádném případě zpátky, jakmile na jednu cestu vejde, druhá se rozplyne. Nechtěl ztratit to ani to

a uvědomoval si svou neřešitelnou situaci, tu, jaká je ostatně jádrem každého života – abychom něco získali, musíme se něčeho vzdát...

Připomínal mi doktora Fausta, o kterého v loutkových hrách zápasí dvě síly a přetahují a přetahují se o něj, každá ho vybízí, aby se rozhodl pro ni, jen pro ni.

Já jsem si myslel, že kdybych byl na jeho místě, rozhodl bych se hned, jenže věděl jsem, že kdybych byl na jeho místě, ztratil bych jasnost pohledu, jakou mám nyní.

To je na rozhodování nejzáludnější, vždycky víme, co by měli dělat ti druzí, málo kdy víme, co bychom měli dělat my... Jak snadno se žije podle zjednodušeného pohledu těm druhým, jak těžký život máme my, říkáme si - a ti druzí si totéž myslí o nás...

Nakonec se přítel rozhodl... Pro tu chudou.

Měli svatbu hned po promoci a bydleli spolu v malém pokoji na předměstí, jeho žena brzy čekala dítě a on považoval za velké štěstí, když se mu podařilo vyměnit jejich pokoj za dva, jistě vzpomínal na honosnou vilu své bývalé nápadnice.

Přišel rok 1989.

Zjistil, že ona dívka, pro niž se rozhodl, patří k jedné z nejbohatších rodin z jižní Moravy, že pochází z rodiny, kterou bývalý režim ožebračil, hospodářsky zlikvidoval.

A nový režim jí vrátil křídla. Po dědečkovi, který zahynul v komunistickém koncentráku, kam byl jako boháč odsouzen, zbyly vnučce nároky na jeho majetek. Došlo k restitucím a příteli nezbyvalo než žasnout, když mu najatý právník hlásil další a další domy a další a další pozemky, které jeho ženě budou vráceny.

Pozval mě na křtiny svého druhého dítěte.

Shodou okolností jsem krátce před tím potkal onu bohatou dívku, která ho vábila, onu dceru rezníka. Lamentovala, že neví, co bude dělat, její otec přestal být v nových poměrech mocným dodavatelem masa prominentním zákazníkům, ztratil bývalé postavení, ona sama pracovala jako úřednice. Zatrpklá úřednice... O vilu přišli, získali ji jakýmsi nečistým tahem a bývalý majitel, emigrant, ji v soudním procesu vyhrál zpátky.

Křtiny přítelova druhého dítěte se slavily na malém moravském záměčku, kde přítel se ženou už několik měsíců bydlel.

Byly to velmi slavné křtiny.

A já, kmotr novorozeněte, jsem měl příležitost si z přítelem popovídat tak, jako jsme to dělávali na našem kolejním pokoji.

Večer před mým odjezdem z Moravy jsme usedli v zámeckém parku a pokuřovali doutníky. Byla krásná jarní noc a my jsme hovořili o tom, co jsme za poslední léta zažili, a já jsem mu blahopřál, že se rozhodl...

Pro svou lásku.

„Myslel jsem si,“ řekl mi můj přítel, „že jsem vůl, když se rozhoduji proti svým zájmům, a řeknu ti, že ty roky byly dost zlý, než jsem se trochu vyhrabal z dluhů.“

Věděl jsem, že na malý byt, který získal na pražském předměstí pro svou ženu a malé dítě, se hodně zadlužil.

Jenže teď to byla pohádka – díval jsem se na rozsvícená okna záměčku, planula v pozadí rozlehlého parku...

A cítil jsem dotyk velkého, vzrušujícího poznání.

Dotyk velkého příběhu.

Jak to říkávala má stará moravská prateta, jak mi to tak často říkávala? Hledej lásku a ostatní ti bude přidáno...

Myslíme si, že jsme hloupí, že jednáme proti svým zájmům, když neopouštíme ty, které milujeme.

A zatím...

Zatím jsme moudří. Moudrost je něco dokonale jiného než chytrost.

Dívali jsme se na hvězdy a mlčeli jsme.

Druhý den jsem odjížděl od svého přítele a uvědomoval jsem si, že tenhle příběh mohu těžko někomu vyprávět, lidé nebývají zvyklí, že velký mechanismus pohádek platí i dnes.

Moudrost je prostá, moudrost je vlastností dětí a těch, kdo nezrazují lásku, a pokud se něco na tomto světě nakonec vyplácí, je to stejně, jako to vždy bylo, právě jen tohle:

Nezradit, co milujeme.

Připravila Marie Ohřálová

Z knihy Eduarda Martina „Kniha radosti“. Vydalo Karmelitánské Nakladatelství. Kostelní Vydří 2007,

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI BŘEZNU

Sbírka na OPRAVY – neděle 16. 3. 2025

Sbírka na JUBILEUM MLÁDEŽE

– odesílá se celá na potřeby této akce – neděle 23. 3. 2025

KAPKA HUMORU

Tatínek ukládá dvojčata Filipa a Michala do postele. Filip se celou dobu směje.

„Proč se pořád směješ?“ diví se tatínek.

„Tati, směju se, protože jsi Michalovi vyčistil zuby dvakrát.“

Přijde žena do kuchyně a vidí svého muže s plácačkou na mouchy.

„Co děláš?“ ptá se.

Muž odpoví: „Zabím mouchy...“

„No a už jsi nějaké zabil?“

„Jo. Tři samce a dvě samičky.“

Žena se překvapeně ptá: „A jak prosím tě poznáš rozdíl mezi samcem a samičkou?“

Muž odpoví: „Tři seděly na sklenici s pivem a dvě na telefonním sluchátku.“

Náhodný chodec pozoruje rybáře a pak ho osloví: „Proč jste tak nervózní?“

„To způsobuje rybaření,“ odpoví rybář.

„Vždy jsem si myslel, že rybaření naopak uklidňuje nervy.“

„To máte pravdu, ale tady je zákaz chytání ryb!“

Paní říká manželovi před odchodem z domu:

„Ne aby ses dneska někde večer zdržel, budou u nás betonovat schody.“
Samozřejmě, že se muž zdržel, vzpomněl si ale na to, co mu žena říkala.
Zul si boty, uvázal si je kolem krku, vyšplhal se po zábradlí do třetího patra
a povídá vítězoslavně manželce:

„Tak vidíš, přece jsem se domu dostal!“

„Tak to jsi měl štěstí, ty schody nechali na zítra, dneska jen natřeli
zábradlí!“

Policista se ptá
poškozeného“

„Proč jste nenahlásil
ztrátu vaší kreditní karty
ihned?“

„Protože zloděj utrácel
méně než moje žena.“
A proč ji teda nahlašujete
nyní?“

„Vypadá to, že ji začala
používat zlodějova žena.“

Kdo dává zaracha
dospělým?

Čeká pošta: Budeme vám
doručovat balíček mezi
osmou a čtrnáctou
hodinou.

Poprosila mě o rtěnku.

Opravdu omylem jsem jí podal super lepidlo. Ještě pořád se mnou
nemluví.

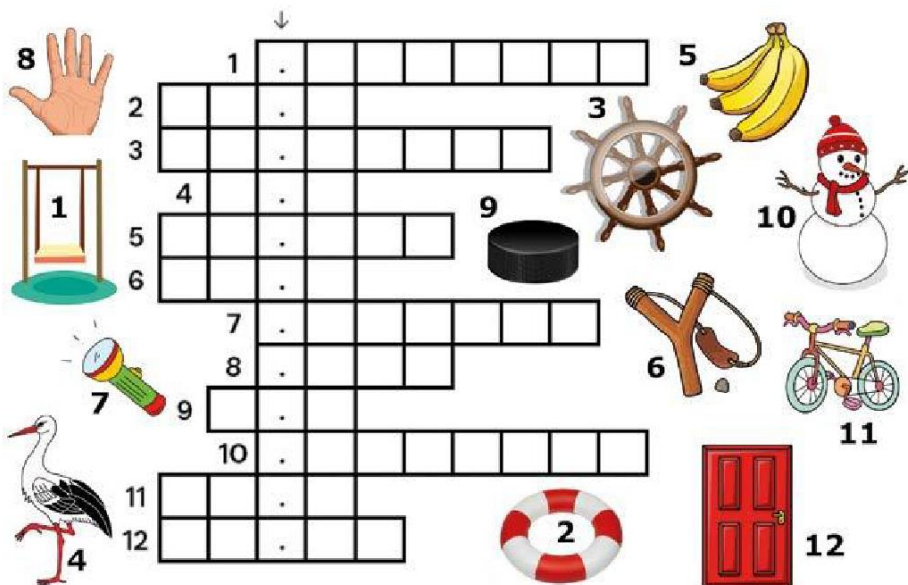
Skupina studentů – Inženýrů, dostala zdarma letenky na dovolenou.
Jakmile však kapitán ohlásil, že poletí letadlem, které sami sestrojili,
všichni zpanikařili a utekli. Jen učitel v klidu seděl v letadle dál. Když se ho
letuška zeptala, proč zůstal jako jediný sedět v poklidu, odpověděl:
„Velice dobře znám schopnosti svých studentů, Věřte mi, že tento stroj ani
nenastartuje.“

Nedělníček dětem

Doplňovačka:

Milé děti, v zimě máme možnost užít si různé zimní radovánky. Jednu z nich, na kterou se vždy těšíme, naleznete v tajence. Ať se vám daří.

Tajenka z minulé doplňovačky zní: „MEGAHERNA“

Skrývačky – Květiny a rostliny

1. Jakub ledu leknín bere.
2. Mnoho kaprů ženou rybáři do sítí.
3. Jízvo nečekám na tebe!
4. Okap radí Radce, kytku najdeš hladce.
5. K Vánocům nedostal hi-fi a lkal pod stromečkem.
6. Kantor u tabule se díví znalostí svých žáků.
7. V Praze je televizní vysílač Žižkov.
8. Kosa dobrá kosí sama
9. Poznalas traktor od buldozeru?
10. S babičkou se pod bělidlem Viktorka scházela.
11. Košile k ní nejde, ale blůza jí sluší.

12. Byl Sas Anka Pol nebo Němec?

NAJDI 9 ROZDÍLŮ

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na březen 2025

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	3.3.	17.00	Za Marii a Josefa Kuchařovy, syna, rodiče z obou stran a za ž. r.	
Út	4.3.	7.00	Za Hedviku Kotlářovou, manžela, + děti a snachu, vnuka ...	
St	5.3.	17.00	Za živé a + farníky	Popelec
Čt	6.3.	17.00	Za nemocné osoby	
Pá	7.3.	7.00	Za boží pomoc pro nemocné	
Pá	7.3.	Záb 16.00		
So	8.3.	7.00	Za Hedviku Kostřicovou, manžela, za živou a + rodinu	
Ne	9.3.	7.00	Za + Markétu Hankeovou – měsíční	1.postní
Ne	9.3.	Záb 8.30		
Ne	9.3.	10.00	Za + Marii Mrázkovou, dva manžely, + rodiče, sourozence, ...	
Po	10.3.	17.00	Za Annu Konečnou (přip.ned.80 let), za Marii Kabišovou ...	
Út	11.3.		Není mše svatá	
St	12.3.	17.00	Za Hedviku Radošovskou, manžela a dvoje rodiče	
Čt	13.3.	17.00	Úmysl zastupujícího kněze	
Pá	14.3.	Záb 16.00	Za Maxe Vlčka (přip.ned.100 let), za manželku a živou rodinu	
So	15.3.	7.00	Za živé a + farníky	
Ne	16.3.	7.00	Za zdárný průběh operace	2.postní
Ne	16.3.	Záb 8.30	Za rodiče Adamíkovy, živou rodinu a duše v očistci	
Ne	16.3.	10.00	Za členy Živého růžence – A	
Po	17.3.	17.00	Za + manžela Josefa, syna Lukáše, dvoje rodiče, s prosbou o ...	
Út	18.3.	7.00	Za živé a + farníky	
St	19.3.	17.00	Za živé a + členy Bratrstva sv. Josefa; Za živé a + Josefy	
Čt	20.3.	17.00	Za Miroslava Janečka, manželku a celou živou rodinu	
Pá	21.3.	Záb 16.00	(mše s udělováním pomazání nem.)	
Pá	21.3.	18.00	Adorace před vystavenou NSO do 19:30	
So	22.3.	9.00	Za nemocné naší farnosti (mše s udělováním pomazání nemoc...)	
Ne	23.3.	7.00		3.postní
Ne	23.3.	Záb 8.30	Za Josefa Kapersteina a živou rodinu	
Ne	23.3.	10.00	Za + manžela, vnuka Vojtěcha...	
Po	24.3.	17.00	Za manžele Theuerovy a za živou rodinu	
Út	25.3.	7.00		
St	26.3.	17.00		
Čt	27.3.	17.00		
Pá	28.3.	Záb 16.00		
So	29.3.	7.00		
So	29.3.	ČK 17.00	Za živé a + farníky (přívod k Misijnímu kříži na Bolatické ul.)	Mis.kříž
Ne	30.3.	7.00		
Ne	30.3.	Záb 8.30	Za Vladimíra Doležihy, rodiče z obou stran a živou rodinu	4.postní
Ne	30.3.	10.00	Za rodiče Terezií a Emila Osmančíkovy, za živou rodinu a ...	
Po	31.3.	18.00	Za Andělu a Aloise Golovy, Štěpánku Golovou a ochranu P.M...	
Út	1.4.	7.00	Za živé a + farníky	
St	2.4.	18.00	Za + Wernera Steffka, zetě, rodiče z obou stran, duše v očistci ...	
Čt	3.4.	18.00	Za Jiřího Galíčka, sestru a dvoje rodiče	
Pá	4.4.	7.00		
Pá	5.4.	Záb 18.00		
So	5.4.	7.00		
Ne	6.4.	7.00	Za Gottfrieda Kosku a sourozence	5.postní
Ne	6.4.	Záb 8.30	Poděkování za dar zdraví, přijaté milosti s prosbou o ochranu ...	
Ne	6.4.	10.00	Za Bernarda Kocura, rodiče z obou stran a za živou rodinu	

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

Valentýnská večerní pout' v Háji ve Slezsku 18.2.2025

**Ať „NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné,
pokojné, a sváteční chvíle.**

KŘÍŽOVÉ CESTY DĚTÍ

BŘEZEN 28	PÁTEK Zábřeh 15.00
BŘEZEN 21	PÁTEK Dolní Benešov 15.00
DUBEN 6	NEDĚLE Dolní Benešov 14.00

1

Vydavatel:

Připravuje „Tým Nedělníčku“ P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, a Marie Ohrálová, foto Věra Dudová
email: nas.nedelnicek@seznam.cz ; webové stránky: <http://www.farnost-dolni-benesov.estranky.cz/>
Vychází vždy první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek. **Zapsáno do evidence periodického
tisku ministerstva kultury** pod číslem MK ČR E19917